

Znalecký posudek

Znalecký posudek zapsaný pod č. 104/2012 byl proveden dne 4.10. 2012 pro objednavatele Policie ČR, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje územní odbor Beroun, služba kriminální policie a vyšetřování, odd. obecné kriminality, Tyršova 1635, 266 50 Beroun

6.10. 2012

Mgr. Lenka Vrchlavská

Odpovědi na otázky:

1/ Zda se atentát na Reinharda Heydricha uskutečnil proti vůli domácího odboje

Domácí odboj byl prezentován čtyřmi proudy:

- Petiční výbor „Věrní zůstaneme.“ Železničáři, poštovní zaměstnanci, sportovní jednoty
- Úvod – ústřední výbor odboje domácího
- Obrana národa degradovaní vojáci
- Komunistický odboj
- Politické ústředí

Na jaře 1940 byla Obrana národa zničena, zbytky obrany a Petičního výboru, pak vytvořily ÚVOD. Jejich spolupráce nebyla vždy v souladu, nebo se naopak prolínala. O atentátu nebyl odboj informován jako celek. Parašutisté dostali kontaktní adresy. Spojení proběhlo až na území Protektorátu. Komunistický odboj nesouhlasil už z principu, že akce vzešla z Británie a nebyl o ní informován Sovětský svaz. Je třeba poznamenat, že paradestantní výsadek sám celý nebyl informován o atentátu. Všichni měli zde svoje dílčí úkoly, navázání spolupráce s odbojem, pomoc odboji, radiové spojení s Londýnem. O atentátu věděla jen vrcholová skupina Anthropoid, Jan Kubiš a Jozef Gabčík. Další skupiny, Silver A, Silver B, Out Distance, to nevěděli. Kubiš s Gabčíkem, nakonec došli k názoru, že ve dvou akci provést nemohou a přibrali ještě Josefa Valčíka. Nejlepší spolupráce nakonec byla s Úvodem.

O vůli odboje nemohla být ani řeč, akce byla tajná. Heydrich byl druhý muž Třetí říše, tedy nástupce Hitlera, vrcholný SS. Nelze vyloučit, že německý Abwehr, výzvědná služba vedená Wilhelmem Canarisem, získala určité informace. Ty si ovšem nechala pro sebe. Heydrich Canarisovým oblíbencem rozhodně nebyl, stínil mu v kariéře u Hitlera. Po atentátu údajně Canaris pronesl tuto větu: „Ať atentát slouží Čechům ke cti a nám/myslel Abwehr/ ku prospěchu.“

2/Zda se po atentátu Na RH skutečně vzdmula vlna celonárodního odporu vůči atentátníkům, jako narušitelům pohodlné kolaborace.

O celonárodním odporu nemůže být ani řeč. Kolaborantská vláda, hlavně ministr Moravec, spustila lavinu vysílání v rádiu, kde odsuzovala atentát, přimlouvala se a vyzývala občany, aby za úplatu a další výhody dávali informace o atentátnících. Vyhržovala, že kdo bude krýt tyto lidi, bude zastřelen s celou rodinou. Masáž byla obrovská. Rázie, prohledávání celých čtvrtí, např. Praha6, zde v síti uvízl Jan Zika vedoucí komunistického odboje, zemřel na úraz, pád z okna, až do poslední chvíle nevěděli kdo to je, i když ho ukázali ve všech věznicích. Ziku musela spousta lidí jistě poznat. V kapse měl klíč. Gestapo udělalo přes noc stovky replik a zkoušelo pražské domy. Zámek nenašlo, již byl vyměněn. Po atentátu následovaly denní popravky a ohlášení těchto poprav v rozhlase. Mezi obyvatelstvem kolaboranti samozřejmě byli, především ti, kteří se svým přesvědčením přikláněli k německému řešení situace. Nelze však říci a hromadně odsoudit celé skupiny. Na katolíky, věřící katolíky, měla vliv katolická církev, která kolaborovala, není to ale vždy pravdivé tvrzení. Lidská povaha je nevyzpytatelná a zvláště pak motivace udělá svoje. Informátoři vždy byli a budou, jedná se o vlastní

prospěch jednotlivce. Nebereme zde v potaz ovšem vyobrazení z důvodu trýznění, vynucené mučení, nebo výhrůžkami, strach o rodinu a pod.

Za atentát zaplatil český národ hodně, ale mezinárodně byl uznán za stále bojující a dostalo se mu příslibu, že bude po válce Československo obnoveno v celém svém rozsahu.

Kdyby se národ zlomil, nebylo by tolik poprav, vězňů a deportací do koncentračních táborů, odboje, ani emigrace, ať už k letcům do Británie, ke Karlu Klapáčkovi do Cizinecké legie, Svobodné Francie v Africe, nebo na východ do Sovětského svazu k Ludvíku Svobodovi. Deset milionů Čechů se zachovalo mnohdy lépe, než velké národy.

3/ Zda se po nástupu R. Heydricha do funkce říšského protektora

Heydrich nastoupil do funkce v září roku 1941. Jeho úkol byl jasný. Zpacifikovat odboj, maximálně vytěžit Protektorát pro válečný průmysl, germanizaci a další deportace Židů. Český národ jako takový měl zaniknout. Ve svém inauguračním projevu Heydrich samozřejmě slíboval a líčil budoucnost v krásných barvách. Zde ale funguje tisíciletá zkušenost a odmítání změny jazyka a kultury. Za 400 let se to Rakousku nepodařilo v žádné jím obsazené zemi v Evropě. Neždařilo se to nikdy v historii vůbec. Dalším řešením byla likvidace národa jako takového, fyzická likvidace.

Opatření, která provedl, se týkala větších přídelů pro těžce pracující horníky, hutníky a další. Dobře věděl, že pokud chce práci, musejí lidé dostat najíst, jinak by nepodávali výkony, nebo umírali a on by neplnil dodávky válečnému průmyslu. V Protektorátu fungoval přidělový systém.

4/ Zda politika RH byla konformní a funkční.

Národ se těmito sliby ovšem nedal zmást, dál pokračoval odboj, znehodnocování a vady výrobků/sabotáže/. Slibům se nevěřilo, opět se projevovala historická zkušenost a fakta. Kdyby jeho politika fungovala, byl by přístup k protektorátním občanům vlídný, přestalo by zatýkáni, tresty a deportace do koncentračních táborů.

5/ na tuto otázku jsem již odpověděla v otázce č.3., je totožná

6/Jak je celkově hodnocena doba vlády RH a jeho osoba.

Reinhard Heydrich dostal přezdívku „Kat českého národa.“ Vzpomínky pamětníků, válečná literatura a hlavně fakta, hovoří jasně. Uvádím literaturu, která byla napsána na základě skutečných událostí. Poslední dílo, Dva proti říši, je historická práce. Zato nejlepší co se dělo o době po atentátu.

Z literatury např: Vyšší princip Jan Drda

Dva muži v jedné válce Adolf Braňald

Ostře sledované vlaky Bohumil Hrabal

Dva proti říši Jiří Šulc

Jsou doslova zpovědi českého národa. Ukazuje se zde ale i jeho negativní stránka svědomí národa, to je kolaborace a zbabělost jednotlivců, naopak zase statečnost a odpor. Uvedená literární díla, i když beletrie, jsou věrným popisem doby, dílo „Dva proti říši,“ je odborná historická práce

7/ Jaký měl z historického pohledu atentát na RH význam.

Byl to význam morální, etický, nejvyššího řádu. Odstartoval ve světě další atentáty, na Hitlera, Jamamota, Mussoliniho a další. Národní sebevědomí bylo posíleno, mezinárodní prestiž obrovsky vzrostla. Atentát vysoce vyzdvihoval S.W. Churchill. Psychicky posílil protiněmecký odboj v Evropě a bojujících protiněmeckých armád. Tyto skutečné lidské příběhy se staly eposy novověku. Vzpomeňte film: Nepřítel před branami. Zde se odsťelovač se svými úspěchy stává morální

podporou a příkladem pro ostatní. Všechny těchto věcí se musí náležitě mediálně využít. Válka není jen válka zbraní, ale jak historie ukazuje v mnoha případech je právě psychologická, často vydrží ten, kdo se cítí v právu a má pravdu.

8/ Za nacistická politika, uplatňovaná.....

Tuto otázku jsem již zodpověděla výše 3,4,5

9/ Kolik lidických obyvatel

Akcí Lidice dostalo na starost Gestapo v Kladně, pod vedením Harald Weismann. Popraveno bylo ihned 173 mužů, 26 dodatečně v Kobyliších/ ti byli v té době v práci, nebo mimo obec/. Odvezeno bylo 184 žen, 12 dodatečně. 53 žen zemřelo v koncentračním táboře Tři děti byly ihned vybrány na převýchovu, 10 jich bylo posláno do sirotčinců, 88 jich bylo posláno do Lodže, z toho bylo opět 7 vybráno, zabito 81. Celkem zemřelo 340 lidí. Zatýkáni byli i příbuzní a přátelé lidických obyvatel, byli vyslýcháni, vězněni a mnohdy posláni do koncentračních táborů. Ti, kteří nepřežili, jsou počítáni do celkových válečných ztrát, tedy celkem 400 tisíc. Přesná statistika není, Gestapa zničila svoje záznamy. Seznamy udavačů skončili v rukou Policie, státní bezpečnost minulého režimu je využívala i nadále. Odpověď může dát Ústav pro zločiny nacismu a komunismu, který archivy zpracovává.

Dodatek znalce odpovídá na otázky 10 a 11.

Atentátníci rozhodně neměli v očích národa podobný obraz jako bratři Mašínové. Tak píše autor článku. Každá historická doba se posuzuje jako celek a přirovnání v historii nemůže fungovat jako srovnání. Parašutisté jako takoví byli vnímáni jako hrdinové, kteří položili svoje životy za budoucnost národa. Autor zde hodnotí český národ jako celek, bez ohledu na historická fakta. Chce jej vidět svými očima a podsouvá, vnáší svoje vlastní názory. Jelikož se jedná o historického laika, který není ani pamětníkem, nemá jeho hodnocení žádnou váhu. Vydavatel stejně tak jako autor nesou stejnou zodpovědnost za vyslovené teze, obžalobu a negativní hodnocení národa. Pokud nebyl národ jako takový shledán vinným v jakémkoliv soudním procesu, nelze, aby jej soudil jednatel. Postupimská konference, která zakončila a zhodnotila 2.sv.v, hovoří jasně. Zpochybňování konference je otázka další. Konference a jí vydané teze a závěry jsou platné a jejich zpochybňování je trestným činem, a to nikoliv z pohledu historie, ale práva. Tento fakt platí ve všech evropských zemích a zmiňován i v Lisabonské smlouvě EU, odsouzení nacismu, trestání neonacismu. Zda je tento fakt trestným činem v ČR, neurčují historici, ale právníci. Předpokládám, že ČR je zemí, která respektuje, alespoň v oblasti historie to tak je, Postupimskou konferenci, jejíž závěry podepsalo poválečné Československo

Další bod je osoba Karla Čurdy. Tato osoba skutečně existovala a skutečně se přihlásil na Gestapu v Kladně ke svědectví, o tom není žádných pochyb. Snad náboženské přesvědčení jeho matky, které vše svěřil, vedlo tohoto muže na gestapo v domněni, že persekuce po odhalení atentátníků přestanou. Nepřestaly.

Heydrich jezdil v otevřeném Mercedesu bez ochranky, to je pravda, byla to ovšem jeho povaha přísného a odvážného muže, kterou chtěl ukázat především členům SS a Němcům vůbec, že je hoden následovníka Hitlera. Myslel na svoji budoucnost. Jestli se nebál, mýlil se. O ráji na zemi v protektorátu se dá hovořit jen těžko, nesmíme zapomínat na totální nasazení vybraných ročníků, které odjely do říše na nucenou práci, a to z celé Evropy, mnoho jich tam zahynulo, nebo bylo raněno. Nesmíme zapomenout: denunciátory, nikdo si nebyl jist.

Celkové ztráty našeho státu činily dle Vojenského archivu Praha:

• Popravy	8.55
• Úmrtí ve věznicích, pochovy smrti	20.000
• Pohraničí 1938/39	1.000
• Bombardování	4.000
• Totální nasazení v Německu	3.000
• Východní fronta	5.600
• Ostatní fronty, Británie letci, Afriky ciz. legie	1.220
• Rasové, Židé a Romové	340.000
• Pražské povstání	8.000
• Odboj všechny skupiny	50.000
• Slovensko a Dukla	20.000

Celkem zaokrouhleno 400 000

Do stavu by mohli být započítáni i ti, kteří zemřeli na následky věznění v koncentračních táborech brzy po svém návratu. Větší ztráty než válčíci USA.

Srovnání s komunistickým režimem je opět mimo historické hodnocení. Doby nesrovnáváme. I kdyby byly ještě horší, Heydrichova vina je prokazatelná a nezpochybnitelná. Celkové válečné ztráty jsou 400 tisíc, více jak USA válčíci stát.

Odsun Němců, nikoliv vyhnání, jak líčí některé německé kruhy, byl posvěcen Postupimskou konferencí, která rozhodla o odsunu Němců z evropských zemí. Nesrovnávám a nechci srovnávat fakta, jak se chovaly jednotlivé státy při odsunu, Češi se chovali až na výjimky podle předpisů. Odsun byl odplatoou za zabránění části státu v roce 1938, vítězné mocnosti tak de facto přiznaly svoje chyby v Mnichovské dohodě. Po válce fungovala psychika lidí a mnohdy hněv za utrpení a ztrátu blízkých. Válka je zlo. Závěrečná slova Postupimské konference znějí: „Národ, který vyvolal masakr ve světě, nemůže počítat se soucitem a porozuměním, musí dlouhodobě a pečlivě budovat vztahy a nikdy se nevracet zpět.“

V autorových článcích je cítit obdiv k tomuto muži, R. Heydrichovi, jeho idealizování, obdiv k síle a násilí, který je tak typický pro neonacistická hnutí na celém světě. Měnit řád světa, aby byl jiný, příznivý pro ty co nejsou spokojeni, vytváří prostor k návratům k řádům minulosti. Je třeba ale vzít na vědomí fakt, že tento režim skončil neúspěchem a neuvěřitelným masakrem, jaký neměl v dějinách lidstva období. Sliby Hitlera Němcům jsou toho důkazem. V roce 1935 řekl: „Dejte mi Německo na deset let a nepoznáte ho.“ Opravdu nebylo k poznání.

Kdyby byli Češi spokojeni s daným stavem, nebylo by tolik obětí, odbojových skupin a bojů na třech frontách, nebylo by tolik zatčených, vězněných, mučených a popravených.

Slova autora jsou pro mne zesměšněním doby, ve které nežil, nestudoval odborné dokumenty a ani neměl tu možnost jako já, číst, vidět dobové dokumenty a pracovat v historickém oboru.

Závěrečná slova prof. FF UK historika uznávaného v celém světě, Roberta Kvačka, nedávno za svoji práci vyznamenaného zlatou plaketou Senátu ČR a mého učitele zní:

„Heydrich prohlásil, že Češi v tomto prostoru nemají co dělat a Češi ho za to zabil.“

Posudek má čtyři strany

Znalecká doložka: Zápis ve znaleckém deníku je zapsán pod č.j 104/2012 ze dne 4.10. 2012.

Mgr. Lenka Vrchlavská, soudní znalec v oboru Historie a Dějiny umění, průkaz č. 1396.

vydaný Krajským soudem v Praze ze dne 26.6.1991

6.10. 2012

Mgr. Lenka Vrchlavská

Mgr. Lenka Vrchlavská

Vyúčtování

Vyúčtování znaleckého posudku a odhadu č.j 104/2012 ze dne 4.10. 2012

Celkem: 4.200,- Kč

Práce na posudku celkem 12 hodin po 350 Kč

Honorář bude zaslán na číslo účtu 2287761083/0800, do 14 dnů od doručení
objednavatele.

4.10. 2012

Mgr. Lenka Vrchlavská

Mgr. L. Vrchlavská

Mgr. Lenka Vrchlavská
ODHADCE - MOVITÉ VĚCI
Vašíčkova 506, Kladno 4
Tel.: 0312/63 74 23

